

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Makajevem ve věci

žalobce: J. V., narozen X
bytem X

zastoupen advokátkou Mgr. Barborou Kubinovou
sídlem Milešovská 6, Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2020, č. j. 065776/2020/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2020, č. j. 065776/2020/KUSK, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Barbory Kubinové, advokátky.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný k odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Poděbrady (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 20. 5. 2019, č. j. MEUPDY/0030935/DOPP/2019/PHa, částečně přeformuloval výrok rozhodnutí a ve zbytku rozhodnutí potvrdil. Správní orgán prvního stupně tímto rozhodnutím shledal žalobce vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), neboť porušil ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobci pokutu ve výši 5 000 Kč.
2. Žalobce v podané žalobě uplatnil celkem dva žalobní body: 1) nedostatečné kroky ke zjištění pachatele přestupku a 2) nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
3. Pokud jde o první žalobní bod, žalobce uvádí, že má za to, že Správní orgán I. stupně měl tedy postupovat *ex officio* nadále s označeným řidičem, když dle názoru žalobce měl správní orgán prvního stupně dostatek relevantních informací o osobě označeného řidiče a sdělený řidič měl být posléze také vyzván k podání vysvětlení, zejména mu mělo být doručováno nejen na adresu ohlašovny, ale rovněž na adresu přechodného pobytu uvedenou v nájemní smlouvě. Řízení o správním deliktu bylo proto zahájeno v rozporu s § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, jelikož správní orgán zahájil řízení s provozovatelem vozidla, aniž by učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku.
4. V druhém žalobním bodu žalobce namítá, že v čl. III podání ze dne 1. 7. 2019, kterým bylo doplněno odvolání, je obsažena odvolací námitka, dle které nalézací správní orgán při zjišťování odpovědnosti provozovatele za přestupek musí zkoumat, zda porušení řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle zákona o provozu na pozemních komunikacích, avšak nalézací správní orgán vůbec nezkoumal a nezjistil naplnění dvou znaků přestupku, a to subjektu a subjektivní stránky (ve vztahu k řidiči). Na tuto argumentaci však žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec nereagoval.
5. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobcem označený řidič byl vyzván k podání vysvětlení, kdy nejprve přislíbil účast a poté se nedostavil. Výzva mu byla doručována na adresu ohlašovny. Dle žalovaného jde ze strany žalobce o obstrukční postup.
6. Pokud jde o druhou žalobní námitku, žalovaný uvedl, že zavinění žalobce ani zavinění řidiče se u přestupku dle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nevyžaduje.

II. Obsah správního spisu

7. Z oznámení Městské policie Poděbrady o přestupku ze dne 8. 2. 2019 vyplývá, že dne 3. 2. 2019 byla vozidlu RZ: X, jehož provozovatelem byl žalobce, naměřena v Kovanické ulici v Poděbradech rychlost 126 km/h (po zohlednění odchylky 122 km/h), přičemž na daném úseku byla nejvyšší povolená rychlost 50 km/h.
8. Dne 11. 2. 2019 předvolal správní orgán I. stupně žalobce k podání vysvětlení. Na tuto výzvu zareagoval žalobce sdělením, podle kterého automobil řídil D. J.. K tomu přiložil smlouvu o nájmu dopravního prostředku uzavřenou s D. J.. Ve smlouvě je u D. J. uvedena adresa X a přechodná adresa X.
9. Dne 7. 3. 2019 telefonoval D. J. správnímu orgánu I. stupně a sdělil, že se uvedeného dne nemůže zúčastnit podání vysvětlení. Po domluvě se správním orgánem I. stupně bylo

podání vysvětlení přesunuto na 8. 3. 2019. Jelikož se D. J. ani 8. 3. 2019 k podání vysvětlení nedostavil, byl předvolán na 2. 4. 2019. Doručováno bylo na adresu X. Zásilka byla poštou vrácena s tím, že uvedená adresa je adresou ohlašovny.

10. Dne 9. 4. 2019 vydal správní orgán I. stupně příkaz, jímž shledal žalobce vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť s ohledem na skutečnosti uvedené v bodě 7 rozsudku porušil ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobci pokutu ve výši 5 000 Kč. Dne 17. 4. 2019 podal žalobce proti tomuto příkazu odpor. Dne 16. 5. 2019 se ve věci konalo ústní jednání. Žalobce předložil výpis s whatsappové komunikace s D. J., ve které D. J. uvádí, že vozidlo řídil jeho bratr.
11. Dne 20. 5. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým shledal žalobce vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť s ohledem na skutečnosti uvedené v bodě 7 rozsudku porušil ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobci pokutu ve výši 5 000 Kč.
12. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Dne 12. 5. 2020 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým částečně přeformuloval výrok prvoinstančního rozhodnutí a toto rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl, že řidič vozidla nebyl zjištěn, jelikož žalobce označený D. J. se přes předvolání nedostavil k podání vysvětlení.

III. Posouzení věci krajským soudem

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), načež shledal, že žaloba je důvodná. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem vyjádřili souhlas v intencích § 51 odst. 1 s. ř. s.
14. V prvním žalobním bodu žalobce namítá, že správní orgán I. stupně nedostatečné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Tato námitka je důvodná. V projednávané věci je nepochybné, že žalobce označil osobu možného pachatele dostatečně, i to, že označená osoba se nedostavila k podání vysvětlení. Mezi stranami je sporná otázka, zda správní orgán I. stupně mohl v dané situaci přistoupit bez dalšího k vyvození odpovědnosti žalobce za správní delikt provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, anebo měl na základě informace žalobce provádět další úkony ke zjištění totožnosti řidiče.
15. Podle § 10 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu provozovatel vozidla nesmí přikázat nebo svěřit samostatné řízení vozidla osobě, o které nezná údaje potřebné k určení její totožnosti. Podle § 10 odst. 4 téhož zákona je provozovatel vozidla povinnost na výzvu policie, krajského úřadu nebo obecního úřadu obce s rozšířenou působností sdělit skutečnosti potřebné k určení totožnosti řidiče vozidla podezřelého z porušení ustanovení tohoto zákona.
16. Podle rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 15. 4. 2015, č. j. 15 A 14/2015-35 „*postihnout provozovatele vozidla za správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, lze pouze v případě, že správní orgán učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku podle § 125f odst. 4 téhož zákona; tyto kroky musí být ze správního spisu zřejmé, a to i v případě, že spočívají ve skutečnostech známých z*

úřední činnosti“ (shodně např. rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2015, č. j. 8 As 110/2015-46 nebo ze dne 23. 3. 2016, č. j. 6 As 128/2015-32).

17. V projednávané věci není sporu o tom, že žalobce dostatečně označil možného pachatele, a tuto možnost doložil nájemní smlouvou na předmětné vozidlo. Tato osoba (D. J.) byla se správním orgánem I. stupně dokonce v telefonickém kontaktu. Za této situace nelze říct, že by osoba označená žalobcem neexistovala, či nemohla být pachatelem přestupku (v této souvislosti není relevantní, že D. J. neměl v době spáchání přestupku platné řidičské oprávnění – ostatně správní orgány ani netvrdí, že by žalobce o tomto věděl). Správní orgán I. stupně tak měl povinnost pokusit se D. J. předvolat a vyslechnout. To správní orgán I. stupně učinil, když předvolal D. J. na 2. 4. 2019. Správní orgán I. stupně však pochybil, když předvolání doručil toliko na adresu ohlašovny a nikoli na adresu přechodného pobytu, uvedenou v nájemní smlouvě. V této souvislosti lze poznamenat, že dle § 20 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, lze fyzické osobě doručit kdekoliv, kde bude zastižena. Z povahy věci přitom vyplývá, že na adrese trvalého pobytu, jež je adresou ohlašovny, se D. J. zdržovat nemohl, zatímco u přechodné adresy uvedené v nájemní smlouvě bylo možné předpokládat, že by se na ní mohl zdržovat. Pokud tedy správní orgán I. stupně tuto adresu bez jakéhokoliv rozumného důvodu pominul a spokojil se toliko s doručením na adresu ohlašovny, je třeba uzavřít, že neučinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu a nebyly tak splněny podmínky pro uplatnění odpovědnosti provozovatele vozidla vůči žalobci.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

18. S ohledem na výše uvedené zrušil soud napadené rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc mu vrátil v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení, v němž bude vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení se správní orgány zejména pokusí předvolat D. J., a to na všechny známé adresy. Na okraj věci soud podotýká, že komunikace mezi žalobcem a D. J. předložená ve správním řízení naznačuje, že pachatelem by mohl být bratr D. J.. Je tedy nepochybně na místě předvolat i jeho. Zároveň mohou správní orgány požádat žalobce (který je s D. J. zjevně v kontaktu) o součinnost se zajištěním adresy či jiných kontaktů (např. telefonu) D. J.. Námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí se soud již pro nadbytečnost nezabýval.
19. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšnému žalobci soud přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta za dva úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsí žaloby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], ze dvou paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, a ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za žalobu. Zástupkyně žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, její odměnu je proto nutno navýšit o 1 428 Kč odpovídající sazbě této

daně ve výši 21 %. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupkyně žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. října 2021

Mgr. Miroslav Makajev, v. r.
samosoudce